

Súd: Najvyšší správny súd Slovenskej republiky
Spisová značka: 5Stk/3/2022
Identifikačné číslo spisu: 2021200009
Dátum vydania rozhodnutia: 30. mája 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Juraj Vališ
Funkcia: predseda senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:2021200009.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Vališa, LL.M. (spravodajca) a členiek senátu JUDr. Petry Príbelskej, PhD. a JUDr. Anity Filovej, v právnej veci žalobkyne (sťažovateľky): N. C., G. XX. A. XXXX, K. Z. XXXX/XXX, O., právne zastúpená advokátom JUDr. Daliborom Kuciaňom, so sídlom advokátskej kancelárie Žilinská cesta 130, Piešťany, proti žalovanému: Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Trnave, Krajský dopravný inšpektorát, so sídlom Kollárova 31, Trnava, IČO: 00 151 866, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-TT-KDI3-2020/005489-002 z 18. novembra 2020, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 43Sa/2/2021 - 72 z 25. októbra 2021, takto

r o z h o d o l :

I. Kasačná sťažnosť sa z a m i e t a .

II. Účastníkom konania sa nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

O d ô v o d n e n i e

I. Priebeh administratívneho konania a správneho súdneho konania

1. Krajský súd v Trnave (ďalej len „správny súd“) rozsudkom č. k. 43Sa/2/2021-72 z 25. októbra 2021 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala zrušenia rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-TT-KDI3-2020/005489-002 z 18.11.2020 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) spolu s prvostupňovým rozhodnutím Okresného riaditeľstva PZ v Trnave, okresného dopravného inšpektorátu v Piešťanoch (ďalej len „prvostupňový orgán verejnej správy“), ktorým bola uznaná vinnou zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. g/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“) za čo jej podľa § 22 ods. 2 písm. /) v spojení s § 87 ods. 4 zákona o priestupkoch uložil pokutu vo výške 20,- €.

2. Krajský súd svoj rozsudok založil na zisteniach vyplývajúcich z administratívneho spisu, podľa ktorých mala žalobkyňa dňa 7. novembra 2019 v čase o 06:44 hod. viesť bicykel značky Kellys Twist v Piešťanoch po ulici Žilinskej, pričom v riadenej križovatke ulíc Žilinská - A. Hlinku vošla do

križovatky na signál zelenej farby „voľno“, následne v križovatke na istý čas s bicyklom zastavila a po chvíli pokračovala v jazde ďalej, pričom v jej smere jazdy už svietil signál červenej farby „stoj“, následkom čoho vošla do jazdnej dráhy vozidla značky Toyota Auris s evidenčným číslom O. XXXDE, ktoré ako vodič viedla K. W., ktorá prichádzala do križovatky z ulice A. Hlinku na signál zelenej farby „voľno“. Z vykonaného dokazovania a predovšetkým zohľadnením dvoch znaleckých posudkov znalcov z odboru cestnej dopravy, mal krajský súd za preukázané, že žalobkyňa porušila ustanovenie § 20 ods. 3 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o cestnej premávke“), čím došlo ku vzniku kolíznej situácie v dôsledku čoho bola uznaná vinnou zo spáchania vyššie uvedeného priestupku.

3. Práve nedostatočné vyhodnotenie zmienených znaleckých posudkov (súčasťou spisového materiálu je odborné vyjadrenie znalca v odbore cestná doprava T.. Š. R. a znalecký posudok č. 91/2020 vyhotovený na základe požiadavky žalobkyne znalcom z odboru cestná doprava T.. M. B.) rozporovala žalobkyňa v podanej správnej žalobe ako prvé, keď do popredia stavala závery vyslovené znalcom T.. M. B., ktoré mali znieť v jej prospech a teda že sa priestupku nedopustila. Krajský súd dôvodil, že oba predložené znalecké posudky sa zaoberajú technikou jazdy tak žalobkyne ako aj vodičky osobného motorového vozidla, ich pohybom, miestom zrážky, rýchlosťou a charakterom pohybu oboch účastníčok dopravnej nehody.

4. Z odborného vyjadrenie T.. Š. R. vyplynulo, že z technického hľadiska príčinou nehody bol nesprávny spôsob prejazdu a prechodu križovatky žalobkyňou, čím vytvorila kolíznu situáciu. V križovatke sa zdržala dlhší čas, ako bol čas rozsvietenia zelenej na semafore v smere jej chôdze a čas potrebný na vyprázdnenie križovatky. Križovatku už prechádzala následne na červenú. Cez križovatku najskôr kráčala, potom sa v križovatke zastavila až následne opäť nasadla na bicykel a opäť pokračovala v jazde až do miesta zrážky. Svojím neštandardným pohybom v križovatke presiahla čas, pri ktorom bola rozsvietená zelená a čas potrebný na vyprázdnenie križovatky. Táto situácia spôsobila, že cez križovatku už sa pohybovala na červenú. Vozidlá z ulice A. Hlinku začali premávať do križovatky na zelené svetlo v ich smere jazdy, čo viedlo k vzniku zrážky.

5. Pokiaľ sa jednalo o znalecký posudok č. 91/2020 vypracovaný T.. M. B., technickú príčinu dopravnej nehody vyhodnocoval vo vzťahu k zodpovedaniu otázky, z akého dôvodu zastavila žalobkyňa na križovatke a či mala povinnosť predpokladať, že takéto zastavenie vyvolá kolíznu situáciu. Ak totiž žalobkyňa povinnosť predpokladať vznik kolíznej situácie mala, potom práve nesprávna technika jazdy žalobkyne vyvolala kolíznu situáciu, no zároveň pričítal nesprávnu techniku jazdy aj vodičke osobného motorového vozidla, ktorá v dôsledku neskorej reakcie dopravnej nehode nezabránila jej vzniku.

6. Krajský súd, rovnako tak ako žalovaný, skonštatoval, že žalobkyňa v postavení cyklistky mala povinnosť predpokladať, že svojím konaním v podobe bezdôvodného a ničím nevyvolaného zastavenia, môže spôsobiť kolíziu. Žalovaný navyše v napadnutom rozhodnutí poukázal na skutočnosť vyplývajúcu z videozáznamu zachytávajúceho priebeh dopravnej nehody, z ktorého nebolo zrejmé, že by žalobkyňa ako cyklistku obmedzovalo niektoré z predchádzajúcich vozidiel alebo že by odvracala prípadné iné nehody. Navyše podľa zistenia znalca T.. Š. R., mala žalobkyňa priamy výhľad na vozidlo počas celého dojazdu do križovatky a preto nie sú pravdivé tvrdenia, že by jej auto do jazdnej dráhy náhle vybehlo a ona nestihla zareagovať.

7. Žalobkyňa vošla na vozovku križovatky ulíc Žilinská a A. Hlinku ako chodec na začiatku priechodu pre chodcov, kde sa pohybovala tak, že najskôr od priechodu kráčala, následne sa zastavila, stála na vozovke (5,0 sekundy), počkala kým prejdú autá za ňou (vtedy zelená svietila už 22,518 sekundy) a až potom nasadla na bicykel (1,119 sekundy po zhasnutí zelenej), čím sa z chodca stal cyklista a ďalej pokračovala v jazde cez križovatku smer ulica Bratislavská až do miesta zrážky. Od rozsvietenia zelenej farby na semafore po nasadenie žalobkyne na bicykel uplynul čas 28,763 sekundy. Žalobkyňa ako cyklistka sa s bicyklom nachádzala ešte pred vjazdom do križovatky, cca 32 metrov od miesta zrážky. Žalobkyňa zostala bezdôvodne za križovatkou, kde ako chodec tlačila svoj bicykel.

8. Naopak, bolo zistené, že vodička osobného motorového vozidla vošla a prechádzala riadenou križovatkou na zelený signál „voľno“ v zmysle zákona o premávke signál so zeleným svetlom „voľno“ znamená pre vodiča možnosť pokračovať v jazde a ak dodrží ustanovenia o odbočovaní a takéto odbočenie nie je zakázané dopravnou značkou, možnosť odbočiť vpravo alebo vľavo, vodič je pritom povinný dať prednosť chodcom prechádzajúcim vo voľnom smere (na zelenú) po priechode pre chodcov a cyklistom prechádzajúcim vo voľnom smere (na zelenú) po priechode pre cyklistov, pritom ich nesmie ohroziť a ani obmedziť. V tomto smere vodička vozidla Toyota Auris neporušila žiadne ustanovenie tohto zákona a jazdila podľa predpisov.

9. Pokiaľ išlo o námietku žalobkyne, že jej bola uložená nižšia pokuta ako umožňuje rozmedzie v ustanovení § 22 ods. 2 písm. c/ zákona o priestupkoch, na základe ktorého je umožnené uložiť pokutu za takýto priestupok od 150,- - 800,- € a zákaz činnosti viesť motorové vozidlo do troch rokov, podľa názoru správneho súdu nemožno uloženie pokuty v nižšej sume ako umožňuje zákon, považovať v prípade žalobkyne za skutočnosť, z ktorej by bolo možné vyvodzovať akékoľvek porušenie práv žalobkyne v súvislosti s jej obvinením zo spáchaného priestupku a rozhodnutím o uložení sankcie.

II. Kasačná sťažnosť žalobcu, vyjadrenie žalovaného

10. Voči napadnutému rozsudku správneho súdu podala žalobkyňa v procesnom postavení sťažovateľky kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. f/ a g/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“), navrhujúc napadnutý rozsudok zmeniť tak, že napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj rozhodnutie prvostupňového orgánu verejnej správy zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie.

11. Vo vzťahu k sťažnostnému bodu podľa § 440 ods. 1 písm. f/ SSP sťažovateľka poukazuje na ustálenú rozhodovaciu prax Ústavného súdu Slovenskej republiky namietala nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku, pretože správny súd rozhodol bez toho, aby svoj postup zrozumiteľne, spravodlivo a najmä presvedčivo zdôvodnil.

12. Sťažovateľka ďalej namietala, že znalecký posudok vyhotovený znalcom T.. M. B. nebol správnym súdom vyhodnotený ako dôkaz jednotlivo ani vo vzájomných súvislostiach s ostatnými dôkazmi. Správny súd vôbec nevenoval pozornosť otázke povinností druhej účastníčky dopravnej nehody, ktorá bola vodičkou osobného motorového vozidla, keď sťažovateľka bola toho názoru, že práve ona porušila ustanovenia § 3 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 4 ods. 1 písm. c/ a e/ zákona o cestnej premávke, čím zapríčinila dopravnú nehodu.

13. Sťažovateľka vyjadrila svoje pochybnosti o náležitom zistení priebehu celej dopravnej nehody, keď trvala na tom, že do križovatky vošla na zelenú a následne v dôsledku situácie spôsobenej objektívnymi okolnosťami (za ktoré označila odvracanie inej prípadnej dopravnej nehody a uhýbanie sa iným vozidlám) bola nútená zastáť, v dôsledku čoho v križovatke zotrvala a v ďalšom smere v jazde pokračovala až keď na svetlách svietila červená „stoj“. To však nezbavovalo ostatných účastníkov cestnej premávky sledovať situáciu v cestnej premávke len preto, že títo majú vo svojom smere zelenú. V dôsledku uvedeného bola toho názoru, že priestupok nebol dôkazne objasnený a sama sa priestupku nedopustila.

14. Brojila aj voči záveru, že ďalší dôvod preukazujúci úplnú vinu sťažovateľky spočíva v jej nesprávnom použití komunikácie, keď nepoužila cestičku pre cyklistov, pretože táto cestička nebola v čase dopravnej nehody dokončená.

15. Čo sa týka sťažnostného bodu podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP, sťažovateľka poukázala na výšku pokuty, ktorá jej bola za údajné spáchanie priestupku uložená. Podľa zákonnej úpravy možno za priestupok podľa § 22 ods. 2 písm. c/ zákona o priestupkoch, ktorý je jej kladený za vinu, uložiť pokutu vo výške od 150,- do 800,- €. Tým že jej bola uložená pokuta vo výške 20,- €, teda pokuta v inom rozsahu, ako zákon pripúšťa, nemohol byť spáchaný ani priestupok a vôbec jej preukázaná vina za daný priestupok.

16. Na výzvu správneho súdu sa ku kasačnej sťažnosti vyjadril žalovaný, ktorý ju ako nedôvodnú navrhol zamietnuť.

III. Argumentácia Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky

17. Najvyšší správny súd konajúci ako súd kasačný, po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná včas (§ 443 ods. 1 SSP), oprávnenou osobou (§ 442 ods. 1 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustná (§ 439 SSP) a má predpísané náležitosti (§ 57 SSP a § 445 SSP), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podanej kasačnej sťažnosti (§ 453 ods. 1 a 2 SSP) rozhodujúc bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a internetovej stránke Najvyššieho správneho súdu, pričom dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

18. Kasačný súd úvodom konštatuje, že kasačná sťažnosť sťažovateľky síce má rozsah 17 strán, no jednotlivé sťažnostné body a v rámci nich uplatnené námietky sú naformulované stroho a príliš všeobecne (väčšina rozsahu je navyše rekapitulácia konania pred správnym súdom alebo doslovná citácia príslušných právnych predpisov a judikatúry bez prepojenia na prejednávajúcu vec) na to, aby mohol kasačný súd jednoznačne uchopiť, v čom sťažovateľka vidí naplnenie kasačných dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. f/ a g/ SSP. Sťažovateľka síce naznačuje, že rozhodnutie správneho súdu vykazuje vady, či už v jeho odôvodnení alebo právnom posúdení, no následne nerozvinie do zrozumiteľných argumentov, v čom konkrétne pochybenia krajského súdu badá. Kasačný súd je preto pri posudzovaní dôvodnosti kasačnej sťažnosti postavený do sťaženej situácie.

19. Sťažovateľka v prvom rade namietala nedostatočné odôvodnenie rozsudku čo do spôsobu, akým správny súd vyhodnotil jednotlivé znalecké posudky vo vzťahu k preukázaniu príčiny dopravnej nehody, keď podľa jej vyjadrenia znalecký posudok vyhotovený T.. M. B. (ktorý nechala sama vyhotoviť) nebol zo strany správneho súdu vyhodnotený jednotlivo ani vo vzájomných súvislostiach s inými dôkazmi.

20. Podľa § 119 SSP správny súd vychádza zo skutkového stavu zisteného orgánom verejnej správy, ak zákon neustanovuje inak. Správny súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia alebo na rozhodnutie vo veci. Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že prioritne správny súd vychádza zo skutkového stavu, ktorý zistil v rámci administratívneho konania orgán verejnej správy. Výnimkou sú prípady ustanovené v § 120 SSP. V porovnaní s predchádzajúcou právnou úpravou, keď bol pre správny súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý existoval v čase vydania napadnutého rozhodnutia, pričom súd mohol vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie rozhodnutia (§ 250i ods. 2 OSP), Správny súdny poriadok priamo legitímne správny súd v každom jednotlivom prípade vykonať dôkazy nielen potrebné na preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia alebo aj na rozhodnutie vo veci. Je však potrebné zdôrazniť, že vždy ide o možnosť, nie povinnosť správneho súdu, pričom ide o nenárokateľné procesné právo účastníkov konania. (FILOVÁ, Anita. § 119 [Skutkový stav]. In: BARICOVÁ, Jana, FEČÍK, Marián, ŠTEVČEK, Marek, FILOVÁ, Anita a kol. Správny súdny poriadok. 1. vydanie. Bratislava: C. H. Beck, 2017, s. 642.).

21. S konkretizáciou na prejednávajúcu vec kasačný súd zistil, že správny súd dokazovanie nevykonával, pretože to nepovažoval za potrebné. Ako skonštatoval v bode 16 napadnutého rozsudku, zistenie skutkového stavu nebolo možné považovať za nedostatočné (celý priebeh dopravnej nehody bol koniec koncov zachytený na videonahrávke), resp. vytvárajúce stav dôkaznej núdze, v dôsledku čoho by malo byť voči žalobkyni postupované v zmysle zásady in dubio pro reo. Inými slovami, správny súd vychádzal zo skutkového stavu tak, ako ho zistili orgány verejnej správy.

22. Pokiaľ správny súd nepristúpil k vykonávaniu dôkazov a teda ani k opätovnému vykonávaniu znaleckých posudkov, nebolo možné mu vyčítať, že v odôvodnení rozhodnutia sa osobitne nezaoberal ich vyhodnocovaním či už jednotlivo, alebo vo vzájomnej súvislosti s ostatnými dôkazmi.

Vyhodnocovanie dôkazov je totiž podmienené v prvom rade ich vykonaním v rámci správneho súdneho konania.

23. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku bolo zároveň zrejmé, ako sa po právnej stránke vysporiadal s námietkou sťažovateľky obsiahnutej v podanej správnej žalobe, v ktorej namietala, že z predloženého znaleckého posudku vypracovaného znalcom T.. M. B. malo údajne vyplývať, že žiaden priestupok nespáchala. Krajský súd rozobral oba znalecké posudky v bodoch 10, 11 a napokon v bode 16 napadnutého rozsudku konštatoval, že aj znalec T.. M. B. v posudku dospel k záveru, že pokiaľ mala sťažovateľka povinnosť predpokladať, že svojím spôsobom jazdy, teda zastavením v križovatke, vyvolá kolíziu situáciu, bolo možné pripísať jej technike jazdy zavinenie vo vzťahu k dopravnej nehode. Na uvedené závery znalca nadviazali orgány verejnej správy ako aj správny súd, ktorí boli toho názoru, že neštandardným pohybom v križovatke presiahla čas potrebný na opustenie križovatky a teda aj čas, po ktorý v nej mohla zotrvať. V dôsledku uvedeného mala preto predpokladať, že vyvolá kolíziu situáciu. Nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku v časti týkajúcej sa znaleckých posudkov kasačný súd preto nevzhladol.

24. Pokiaľ sťažovateľka namietala, že správny súd sa vôbec nevenoval otázke zavinenia vodičky motorového vozidla, ani tu jej kasačný súd nemôže dať za pravdu. S uvedenou námietkou sa vysporiadal v bode 15 napadnutého rozsudku a to aj s poukazom na závery žalovaného, s ktorým zhodne dôvodili, že u vodičky osobného motorového vozidla nevzhladli žiadne porušenie zákona o cestnej premávke. Vodička osobného motorového vozidla prechádzala riadenou križovatkou plynulo na zelený signál „voľno“, pričom zdôraznili, že povinnosť dať prednosť chodcom a cyklistom prechádzajúcim po prechode mala iba vo voľnom smere a nie zo smeru, od ktorého sa približovala sťažovateľka a z ktorého už svietil signál červenej farby „stoj“.

25. Nepresvedčivo sa v tejto súvislosti javia argumenty sťažovateľky, podľa ktorej mala vodička osobného motorového vozidla venovať osobitnú pozornosť cestnej premávke (a teda osobitne jej ako cyklistke), a to napriek skutočnosti že v jej smere svietil zelený signál „voľno“. Rovnakou optikou, ak nie ešte kritickejšou, by mala sťažovateľka vzhladnúť práve na svoju vlastnú povinnosť účastníčky cestnej premávky, ktorá síce do križovatky vošla v čase kedy svietil na semafore zelený signál „voľno“, avšak v dôsledku svojvoľného zastavenia zotrvala v križovatke aj v čase, kedy už v jej smere svietil červený signál „stoj“. Takéto prenášanie zodpovednosti na iných účastníkov cestnej premávky, zatiaľ čo sťažovateľka svoje vlastné povinnosti zanedbala, nie je pre kasačný súd prijateľným argumentom.

26. Záverom sťažovateľka brojila aj voči výške uloženej pokuty, tvrdiac, že táto bola uložená v rozpore so zákonným rozsahom a to vo výške nižšej ako pripúšťa zákon priestupkoch v ustanovení § 22 ods. 2 písm. c/ zákona o priestupkoch, v dôsledku čoho de facto nebola uložená za priestupok ktorý je jej kladený za vinu. Z uvedeného zároveň vyvodzovala, že priestupok nemohol byť spáchaný.

27. Kasačný súd poukazuje na skutočnosť, že priestupok, zo spáchania ktorého bola sťažovateľka uznaná vinnou, bol najprv prejednávaný v rámci rozkazného konania. Podľa ustanovenia § 22 ods. 3 zákona o priestupkoch možno v rozkaznom konaní za priestupok, za ktorý bola sťažovateľka uznaná vinnou uložiť pokutu do 650,- €. Tým, že v tomto prípade zákonodarca nestanovil spodnú hranicu výšky pokuty, umožnil orgánu, ktorý priestupok prejednáva, sankcionovať obvineného z priestupu aj pokutou vo výške 20,- € tak, ako je tomu aj v prejednáwanej veci. Zároveň podľa § 87 ods. 4 zákona o priestupkoch platí pravidlo, že ak obvinený z priestupku podá voči rozkazu včas odpor, ten sa zrušuje a orgán verejnej správy pokračuje v konaní. Obvinenému z priestupku zároveň nemožno uložiť vyššiu výmeru sankcie, než bola uvedená v rozkaze, ak sa pri prejednávaní priestupku nezistia nové podstatné skutkové okolnosti. Inými slovami, ak už raz konajúci orgán verejnej správy v rámci rozkazného konania ustálil výšku pokuty, táto sa prenesie aj do riadneho konania, hoci zákon umožňuje za daný priestupok v riadnom konaní uložiť aj niekoľkonásobne vyššiu pokutu.

28. Kasačný súd preto nezhliadol akékoľvek pochybnosti o priestupku, ktorý bol predmetom objasňovania s ohľadom na uloženie výšky pokuty a sťažovateľkine argumenty považuje za nespôsobilé spochybniť závery či už orgánov verejnej správy alebo správneho súdu.

IV. Záver a trovy konania

29. Po vyhodnotení rozsahu a dôvodov kasačnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutého rozsudku správneho súdu, dospel kasačný súd k názoru, že námietky sťažovateľky neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku správneho súdu, ani rozhodnutí orgánov verejnej správy a preto tieto vyhodnotil ako nedôvodné. Vzhľadom na vyššie uvedené tak kasačnú sťažnosť zamietla ako nedôvodnú podľa § 461 SSP.

30. O trovách kasačného konania rozhodol podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s ustanoveniami § 167 ods. 1 a § 175 ods. 1 SSP tak, že sťažovateľke nepriznal náhradu trov kasačného konania z dôvodu neúspechu v kasačnom konaní a žalovanému nárok na náhradu trov konania zo zákona nevyplýva.

31. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 463 SSP v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.